நிலாமண் டபத்தி னிறைந்த வமிர்துண்ணில்
உலாவலாம் அந்தரத்தின் மேல் (70)

சிரசின் மேலுள்ள சோம மண்டலத்தில் தேங்கியிருக்கின்ற அமுதத்தை உண்டால் வானத்தில் கமனஞ் செய்யலாம்.

8. அருச்சனை—வழிபடும் முறை

மண்டலங்கள் மூன்று மருவ வுடனிறுத்தி
அண்டரனை யர்ச்சிக்கு மாறு (71)

அக்கினி மண்டலம், சூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் ஆகிய இந்த மூன்றையும் ஒன்றோடொன்று இணையும்படி நிறுத்துவதே கண்ணிலுள்ள சிவத்தைப் பூசிக்கும் வழியாகும்.

ஆசனத்தைக் கட்டி யான்றனை யர்ச்சித்துப்
பூசனைசெய் துள்ளே புணர் (72)

மூலவாயு மேலெழும்புமாறு ஆகுஞ்சனத்தைச் செய்து, அதனால் மேலெழும்பும் அக்கினி சூரிய சோம மண்டலங்களை ஒன்றுபடுத்தி, உள்ளிருக்கும் சிவத்தை அர்ச்சனை செய்வாயாக.

ஆகுஞ்சனம் என்பது மூலாதாரம் பொருந்திய மலத்துவாரத்தைச் சுருக்குதலுக்குப் பெயர். சிவமும் சத்தியும் அக்கினித் தலத்தில் கரந்துறைகின்றனர்.

ஒரு நெல்விதையைப் பூமியில் போட்டுத் தண்ணீர் பாய்ச்சினால் அது பல தானிய மணிகளை உற்பத்திசெய்து கொடுக்கிறது. அது போல் பலகோடி தடவை ஆகுஞ்சனம் செய்வதால், மூலாதாரத்தில் உள்ள சிவசத்தி சிறப்பினைப் பெற்றுப் பஞ்ச பூதங்களையும் சோம சூரிய மண்டலங்களையும் கடந்து, ஆன்ம ஒளியை அடைந்து சிறப்புறும்.

உள்ளமே வீடாமுணர்வே சிவலிங்கம்
தெள்ளியர் அர்ச்சிக்கு மாறு (73)

தெளிவடைந்த அறிவுடையோர் மனத்தையே பீடகமாகவும், அறிவையே சிவலிங்கமாகவும் வழிபடுவர்.

ஆதாரத் துள்ளே யறிந்து சிவனுருவைப்
பேதமுற வர்ச்சிக்கு மாறு (74)

ஆறாதாரங்களுக்கும் ஆதாரமான சுழுமுனை நாடியில் ஏகமாய் விளங்கும் சிவ உருவத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அர்ச்சிப்பதே ஞான வழியாகும்.

ஆகுஞ்சனத்தால் மூலவாயுவை எழுப்பி, ஆக்ஞையைத் தியானம் செய்வதில் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவம் என்ற பஞ்சமூர்த்திகளும் ஒன்றுபட்டுச் சிவனுருவான ஒளியாக மாறுகின்றனர். சிவம் என்பது எல்லா மூர்த்திகளையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்ட ஒரே வடிவாகும்.

பூரித் திருந்து புணர்த்து சிவனுருவைப்
பாரித்தங் கர்ச்சிக்கு மாறு (75)

இருகண் பார்வையையும் சேர்த்து இருந்து குவித்துப் பூரகஞ் செய்து, அதனால் வெளிப்பட்ட சிவ உருவத்தைச் சிரசின்மேல் வெளிப்பட்ட இடத்தில் அர்ச்சனை செய்வது சித்தர்களின் வழியாகும்.

விளக்குறு சிந்தையால் மெய்ப்பொருளைக் கண்டு
துளக்கற வர்ச்சிக்கு மாறு (76)

தெளிவுபெற்ற மனத்தினால், அசைவின்றித் தேகத்தில் விளங்கும் மெய்யான சிவ பரஞ்சுடரைப் பார்த்து அருச்சிப்பதே ஞான முறையாகும்.

பிண்டத்தி னுள்ளே பெயரா திறைவனைக்
கண்டுதா னர்ச்சிக்கு மாறு (77)

தேகத்தினுள்ளே சிவனைப் பார்த்த பிறகு அதை மறைய வொட்டாது செய்துகொண்டு அருச்சனை செய்வதே ஞானிகளின் வழிபாடாகும்.

மந்திரங்க ளெல்லா மயங்காமல் உண்ணினைந்து
முந்தரனை யர்ச்சிக்கு மாறு (78)

முதலில் இரகசியப் பொருள்களைக் குறிப்பிடுவதற்கேற்பட்ட எல்லா மந்திரங்களிலும் மயங்காமல், சந்தேகங்களை ஒழித்து, அவை குறிப்பிடும் தந்திரத்தை மனத்தில் வைத்து, அதனால் வெளிப்பட்ட சிவனை அர்ச்சிப்பதே முறையாகும்.

மந்திரங்கள் சொற்களாயினும் சங்கேதக் குறிகொண்டு அது குறிக்கும் இடத்தை அறிந்தாலொழிய வெறும் உச்சரிப்பு மட்டும் பலன் தராது.

பேராக் கருத்தினால் பிண்டத்தி னுள்ளினைந்
தாரா தனைசெய்யு மாறு (79)

தேகத்தில் உள்ள கடவுளை நினைந்து இடைவிடாத கருத்தோடு வணங்கும் திறமே ஞான வழியாகும்.

அகார ஓகார சிகார நடுவாய்
வகார மோடாறும் வளியுடன் கூடிச்
சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய
ஓகார முதல்வன் உகந்துநின் றானே

என்பார் திருமூலர்.

அகரமாகிய இடக் கண்ணையும், உகரமாகிய வலக் கண்ணையும் பொருத்தும் வகையில் உண்டாகும் சிகாரமான ஒளியுடன் வகாரத்தால் குறிக்கும் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி, அபான வாயுவுடன் சேர்த்து, சிகாராதி பஞ்சாக்கரம் குறிப்பிடும் தோளுக்கு மேல் உள்ள ஒளியை நோக்கில், பிரணவத் தலைவனான சிவம் வெளிப்படுவான் என்பது கருத்து.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுறப்பார்த்தங் கொண்சுடரை
மெள்ளத்தா னர்ச்சிக்கு மாறு (80)

மனத்துக்குள்ளே சாதகன் மென்மையாக அவசரமின்றி, மனமும் பார்வையும் ஒன்றுபடும்படி ஒளிச்சுடரை அவ்விடத்தில் கண்ணாற் காணுதலே வழிபாடாகும்.

இந்தப் பத்துக் குறள்களிலும் சித்தர்கள் வழிபடுகின்ற உள்ளொளி வழிபாடு விளக்கம் பெறுகிறது.

3. உள்ளுணர்வு

அறிவுருவாகிய ஓங்காரத்தின் ஆற்றலைக் கொண்டு யாவற்றையும் அறியுந்தன்மை.

எண்ணிலி யூழி தவஞ்செய்திங் கீசனை
உண்ணிலைமை பெற்ற துணர்வு (81)

தவத்தின் மூலமாய்க் கணக்கற்ற முறை தேகத்தைக் கடந்து பிரணவத்தின் நடுவில் சிவத்தைத் திரத்தன்மையுடன் அடைவதே அறிவின் ஆற்றலாகும்.

பல்லூழி காலம் பயின்றரனை யர்ச்சித்து
நல்லுணர்வு பெற்ற நலம் (82)

அறிவானது பலமுறை பழகிச் சிவத்தை ஒளிரச் செய்வதே ஞான நலமாகும்.

எண்ணற் கரிய வருந்தவத் தாலன்றே
நண்ணப் படுமுணர்வு தான் (83)

அறிவானது வேறு விதத்திலல்லாமல், எண்ணுதற் கரிதாகிய அருமையான தவத்திலேதான் பொருந்தி நிற்க வேண்டும்.

இதுவே பிராண உபாசனை எனப்படும்.

முன்னைப் பிறப்பின் முயன்ற தவத்தினால்
பின்னைப் பெறுமுணர்வு தான் (84)

முற்பிறவியில் பெற்ற உடம்பில் முயன்ற தவத்தினால் விளைந்த ஞானாக்கினியால், பின்னர் வந்த இப்பிறவி அறிவானது முழு ஆற்றலை அடையும்.

காயக் கிலேச முணர்ந்த பயனன்றே
ஓயா வுணர்வு பெறல் (85)

தேகம் நிலையற்றது என்பதை அறிந்த பயனே அல்லவா, இடைவிடாது அறிவை அடைய முயலுதலாகும்.

பண்டைப் பிறவிப் பயனாந் தவத்தினால்
கண்டங் குணர்வு பெறல் (86)

பழைய பிறவிகளில் அமைந்த மூலவித்தின் பயனே, அறிவைப் பார்த்து, பிரணவ உச்சியில் உள்ள ஆற்றலை அடைவதாகும்.

பழைய பிறவிகளில் சிந்தனையின் திறம் எவ்வளவு வளர்ந்துள்ளதோ அதற்கேற்பவே இப்பிறவியில் மூளையின் திறமும் வினைப்பயனும் கூட்டுவிக்கும்.

பேராத் தவத்தின் பயனாம் பிறப்பின்மை
ஆராய்ந் துணர்வு பெறின் (87)

ஆராய்ச்சியின் மூலமாக அறிவைப் பெற்றால், இடைவிடாத ஞானசாதனை ஏற்பட்டுப் பிறவித்தொடர் முடிவுறும்.

ஞானத்தா லாய வுடம்பின் பயனன்றே
மோனத்தா லாய வுணர்வு (88)

ஞானத்தாலுண்டாகிய தேகத்தின் பயன்தான், மௌனம் என்ற பிரணவத்தால் ஏற்பட்ட அறிவு.

ஆதியோ டொன்று மறிவைப் பெறுவதுதான்
நீதியாற் செய்த தவம் (89)

சிவத்தொடு பொருந்தும் பிரணவத்தை அடைவதே உறுதி பயக்கும் தவமாகும்.

காடு மலையுங் கருதாத் தவஞ்செய்தால்
கூடு முணர்வின் பயன் (90)

உடம்பின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞான தத்துவங்களின் கூட்டுறவான காடுகளையும், பிரணவம் விளங்கும் சிரசான மலையையும், அவற்றின் குணங்களையும் சிந்தித்து, தவமாகிய ஞானத்தை மேற்கொண்டால் அறிவினுடைய பயன் கிட்டும்.

பிரணவ சொரூபத்தை அறியவும் அதை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் அஞ்ஞான தத்துவங்களைப் போக்கவும் எண்ணி, ஞானப் பயிற்சியைச் செய்தால் அறிவின் பயன் வெளிப்படும்.

10. பத்தியுடைமை

பத்தியா லுள்ளே பரிந்தரனைத் தானோக்கில்
முத்திக்கு மூல மது (91)

சிவத்தின் மீது பேரன்பு கொண்டு, சிவம் விளங்கும் பிரணவத்தைச் சார்ந்து, ஞானம் பயில்கிற மாணவன் அகப்பார்வையை வளர்த்துக்கொண்டால் விடுபேறு அடையலாம்.

பாடியு மாடியும் பல்காலும் நேசித்துத்
தேடுஞ் சிவசிந்தை யால் (92)

பிரணவத்தின் அகமுழக்கங்களை எழுப்பியும், சித்தர்களின் யோக முறையால் சிவவொளி உதிப்பதைக் கண்டும், பல தடவைகளிலும் மனத்தை அதில் ஒன்றச் செய்து, சிவனை நாடித் தேடுவதே சன்மார்க்கமாகும்.

அன்பா லழுது மலறியும் ஆள்வானை
யென்புருகி யுள்ளே நினை (93)

மனிதர்களை ஆட்கொள்ளும் சிவத்தை அன்பினால் அழுதும் பதை பதைத்தும், எலும்பு உருகும்படி உள்முகத்தில் சிந்தனை செய்வாயாக.

பூசனை செய்து புகழ்ந்து மனங்கூர்ந்து
நேசத்தா லீசனை நாடு (94)

சிவத்தை ஆராதனை செய்து, அவனது புகழை நினைந்தும், மயக்கமுறச் செய்தும், பார்வையோடு பொருந்திச் சிவத்தைக் கண்டு தெளிவாயாக.

மனமும் பார்வையும் ஒன்றுபடுவதில்தான் சிவத்தைக் காண முடியும்.

கண்ணா லுறப்பார்த்துக் காதலாற் றாள்நோக்கில்
உண்ணுமே ஈச னொளி (95)

பரசிவத்தின் ஒளியை அகக்கண்ணால் கண்டால் அது அகவிருளைச் சாப்பிட்டுவிடும்.

நல்லானைப் பூசித்து நாத னெனவுருகில்
நில்லாதோ வீச னிலை (96)

நலந்தரும் சிவத்தை ஞானவழியில் பூசித்துத் தலைவன் எனக் கொண்டு, அன்பைச் செலுத்தினால் நிலையாக ஈசன் தங்குமிடம் நிலைத்துவிடும். இதில் ஐயம் இல்லை.

அடியார்க் கடியரா யன்புருகித் தம்முள்
படியொன்றிப் பார்த்துக் கொளல் (97)

திருவடிகளையுடைய சிவத்துக்கு, அந்தத் திருவடிகளைக் கொண்டு ஞான வழிபாடு செய்பவர்கள், ஆனந்த வெள்ளம் புரளத் தங்கள் உடலில் ஆதாரமாகிய நிலைகளில் குறைவுபடாது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஈச னெனக் கருதி யெல்லா வுயிர்களையும்
நேசத்தால் நீங்களைந்து கொள் (98)

நீங்கள் எல்லா உயிர்களையும் இறைவனின் வடிவம் என்று எண்ணி அன்பினால் மனத்தில் வையுங்கள்.

மெய்ம்மயிர் கூர விருப்புற்று வேர்த்தெழுந்து
பொய்மையில் ஈசனைப் போற்று (99)

அன்புடன் மயிர்க்கூச்செறிய வியர்வை உண்டாகும்வரை கலைகளை எழுப்பி, பொய்யற்ற மெய்ப்பொருளாகிய சிவத்தை வழிபடுவாயாக.

செறிந்தறிந்து நாடிப்பின் செவ்விதர யுள்ளே
அறிந்தரனை யாய்ந்து கொளல் (100)

திருவடிகளை ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் வகையில் சேர்த்து, அதனாலுண்டாகும் சிவத்தை உணர்ந்து, அதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, பிறகு உள்ளுக்குள்ளே அழகியதாய்ச் சிவத்தை அறிந்து,

அதை மூடியிருக்கும் இருளை நீக்கிப் பேரின்பம் துய்ப்பதே, மாணவர் களுக்குச் சித்தர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் அடிப்படைக் கல்வியாகும். இதையே அவ்வையார் இந்த முதலாவது பகுதியாகிய வீட்டுநெறிப் பாலின் இறுதிக் குறளிலே அழுத்தமாகக் கூறி முடிக்கிறார்.

ஞானம் பயில்கின்ற எல்லா மாணவர்களும் தங்கள் பாதையிலே முன்னேறிச் செல்லும்பொழுது ஒருபோதும் மறந்து விடாமல், எப்போதும் உள்ளத் நில் நிலைநிறுத்திக்கொள்ள வேண்டிய பேருண்மை இது என்பதால், வீட்டு நெறிப்பால் இதனை நினைவூட்டி முடிவு பெறுகிறது.

இனி, இதையடுத்து அவ்வையார் தமது 'திருவருட்பால்' என்னும் இரண்டாவது அதிகாரத்தைத் தொடங்குகிறார். உடம்பைக் கொண்டு, வீட்டுநெறியை நாடி, எத்தகைய பயிற்சிகளை ஒரு மாணவன் செய்தாலும், அவனுடைய சாதனைகளுக்குத் திருவருள் துணை செய்தால் அன்றி, ஞான அனுபவம் கைகூடாது. சித்தர்களின் இந்த அனுபவ அறிவை, இந்த அதிகாரம் விரிவாக விளக்குகிறது. இனி, அந்தப் பாடல்களைப் பார்க்கலாம்.

★

2. திருவருட் பால்

1. அருள் பெறுதல்

அருளினால் அன்றி அகத்தறி வில்லை
அருளின் மலமறுக்க லாம் (101)

திருவருளினால் அல்லாமல் உடலுக்குள் அறிவாகிய பிரணவ சொரூபமானது உண்டாவதில்லை. அருள் விலாசத்தால் மும்மலங் களை ஒழிக்கலாம்.

இருளைக் கடிந்திடும் இறைவன் அருளால்
தெருளும் சிவசிந்தை யால் (102)

சிவத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கும் ஒருமுகப்பட்ட மனத்தினால், இப்பொழுது மாயையாகிய இருட்டை நீக்கிவிட, பரமசிவத்தின் திருவருளால் சிவகலையானது வெளிப்பட்டுச் சேர்ந்து நிற்கும்.

வாய்மையால் பொய்யா மனத்தினால் மாசற்ற
தூய்மையாம் ஈசன் அருள் (103)

சத்தியத்தினாலும், உடல் பற்றிய சிந்தனையற்ற மனத்தினாலும் குற்றமில்லாத சிவ சத்தியானது தூய்மையாகும்.

சிவகலைகள் என்பதும், சிவசக்தி என்பதும் ஒருபொருளே தரும்.

ஓவ்வகத்துள் நின்ற சிவனருள் பெற்றக்கால்
அவ்வகத்துள் ஆனந்த மாம் (104)

ஓங்காரமாகிய பிரணவத்திற்குள் நிலைபெற்றுள்ள சிவகலையை அடைந்தால், அந்தச் சிவகலையில் ஆனந்தமானது உண்டாகும்.

உன்னுங் கரும முடிக்கலாம் ஒள்ளிதாய்
மன்னும் அருள்பெற்றக் கால் (105)

உள்ளே பொருந்தும்படி, ஒளிமிக்கதான சிவகலையை அடைந்தால் நினைக்கின்ற செயல்களை முடித்துக் கொள்ளலாம்.

எல்லாப் பொருளும் முடிக்கலாம் ஈசன்றன்
தொல்லை யருள்பெற்றக் கால் (106)

சிவனுடைய ஆதியருளாகிய சிவகலையை அடைந்தால், உறுதிப் பொருள் நான்கையும் முடித்துக்கொள்ளலாம்.

சிந்தையுள் நின்ற சிவனருள் பெற்றக்கால்
பந்தமாம் பாசம் அறும் (107)

பிரணவத்தில் விளங்கும் அருட்கலையை அடைந்தால், மனத்தின்கண் நிலைத்துப் பந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் இருளானது நீங்கும்.

பந்தித்துக் கொண்டுள்ள பாசத்தை அறுக்க ஒரே வழி, பிரணவத்தில் உள்ள அருட்கலைகளை அடைவதே.

மாசற்ற கொள்கை மதிபோலத் தான்தோன்றும்
ஈசன் அருள்பெற்றக் கால் (108)

சிவனருளை ஒருவன் அடைந்தால் குற்றமில்லாத, அடைய வேண்டிய பொருளானது சந்திர கலையின் ஒளியைப் போலக் காணப் பெறும்.

ஆவாவென் றோதி யருள்பெற்றார்க் கல்லாது
தாவாதோ ஞான வொளி (109)

பிரணவ உதிப்புக்குக் காரணமான அகரமாகிய சிவகலை வெளிப்படவேண்டி, அதற்கு உரிய சாதனையைத் தக்கோர்பால் கேட்டறிந்து பயின்று அருட்கலையை வெளிப்படச் செய்து கொண்டவர்களுக்கன்றி, பிரணவமாகிய ஞான ஒளி எழாது.

ஓவாச் சிவனருள் பெற்றால் உரையின்றித்
தாவாத இன்பம் தரும் (110)

நீங்குதலற்ற சிவ அருளை அடைந்தால், வேறொரு கல்வி இல்லாமலேயே மறைதலற்ற இன்பத்தை அடையலாம்.

2. நினைப்புறுதல்

கருத்துறப் பார்த்துக் கலங்காமல் உள்ளத்(து)
இருத்திச் சிவனை நினை (111)

மனம் பொருந்துமாறு, பிரணவ ஒளியைப் பார்த்து வேறு எண்ணங்களால் சிதறாதபடி, மனத்தோடு திருத்தமாய்ச் சேர்த்துச் சிவத்தை நினை.

பார்வை, மனம், குறிக்கோள் மூன்றையும் ஒருமித்துச் சிவத்தை நினைக்கவேண்டும் என்பதே கருத்து.

குண்டலியின் உள்ளே குறித்தரனைச் சிந்தித்து
மண்டலங்கள் மேலாகப் பார் (112)

மூலாதாரத்தில் விளங்கும் குண்டலியை எழுப்பி, பிரணவ ஒளியாக்கிக் கொண்டு, அதன் உள்ளே குறிப்பான நடுப்பாகத்தில் சிவத்தை நினைத்துக்கொண்டு, அக்கினி, சூரிய, சோம மண்டலங்கள் ஒன்றுபடுவதில் சிரசின் மேலாக உள்ள ஒளியை உற்றுப் பார்.

ஓர்மின்கள் சிந்தையில் ஒன்றைச் சிவன்றன்னைப்
பார்மின் பழம்பொருளே யாம் (113)

உடம்பில் மறைந்துள்ள பிந்து கலையைத் திடத்துடன் எழுப்பி மனத்தோடு சேர்த்து, அங்கே பொருந்தும் சிவனைப் பார்க்க வேண்டும்.

சிக்கெனத் தேர்ந்துகொள் சிந்தையில் ஈசனை
மிக்க மலத்தை விடு (114)

திருவடிகள் ஒன்றோடொன்று பொருந்துவதில் வெளிப்படும் பிரணவ கலையை வெளிப்படுத்தும் உபாயத்தை, ஆசானிடம் அடைந்து தெரிந்து, அதில் தேர்ச்சி யடைந்துகொள்.

அறிமின்கள் சிந்தையில் ஆதாரத் தைச்சேர்ந்(து)
உறுமின்கள் உம்முளே யோர்ந்து (115)

ஆறு ஆதாரங்களை மனத்தினால் ஒன்றுபடும்படி அடைந்து, அதில் பொருந்தியிருக்கிற மின்னல்களையும் ஆய்ந்து தெளிந்து விளங்கும்படி செய்துகொண்டு, சிவத்தை வெளிப்படுத்தி அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

நித்தம் நினைந்திரங்கி நின்மலனை யொன்றுவிக்கில்
முற்றும் அவனொளியே யாம் (116)

பிரணவத்தின் ஒளியே சிதறுண்டு ஐம்புல ஆற்றல்களாக உள்ளது. நாள்தோறும் முயன்று இச்சத்திகளை மடக்கிப் பிரணவ ஒளியால் ஒன்றுபடுத்தினால், பிரணவம் முழு உருவமடைந்து விடும்.

ஓசையுணர்ந்(து) அங்கே யுணர்வைப் பெறும்பரிசால்
ஈசன் கருத்தாய் இரு (117)

பிரணவத்தில் உண்டாகும் சத்தத்தை அறிந்து, சிவனுடைய எண்ணத்தைக் கொண்டு இரு.

இராப்பகல் அன்றி இருசுடர்சிந் திக்கில்
பராபரத்தோ(டு) ஒன்றலு மாம் (118)

சிவமே பரமாகவும் அபரமாகவும் உள்ளது. அத்தகைய சிவத்தைச் சிந்தித்துச் கொண்டிருப்பவன் அவனுடன் ஒன்றி, அவனது ஆற்றலைப் பெறுவான்.

மிக்க மனத்தால் மிகநினைந்து சிந்திக்கில்
ஒக்கச் சிவனுருவ மாம் (119)

மேலே கூறியவாறு பிரணவ ஒளியில் பதிவுற்ற மனத்தால், அதிகமான நினைப்பைச் சிவன்மேல் வைத்து, சிந்தனையுடன் பொருந்தி நின்றால், உடலிலுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களும் பேரொளி யான சிவனுருவமாய் விடும்.

வேண்டுவோர் வேண்டும் வகைதான் விரிந்தெங்கும்
காண்டற்(கு) அரிதாம் சிவம் (120)

காண்பதற் கரிதாகிய சிவமானது ஞானிகளுக்குப் பத்துத் திசை களிலும் பரவி நிற்கும்.

3. தெரிந்து தெளிதல்

தேறித் தெளிமின் சிவமொன்றே உள்ளுணர்வில்
கூறிய பல்குணமும் ஆம் (121)

அறிவுருவமான பிரணவத்தை அறிந்து, அதுவே சிவமென்று தெளிவடைந்தால் ஞானிக்கு வேண்டிய குணங்களை அடையலாம்.

உண்டில்லை என்ற உணர்வை அறிந்தக்கால்
கண்டில்லை ஆகும் சிவம் (122)

உண்டு என்று உணர்வை அறிந்தக்கால் சிவம் உண்டாம். இல்லை என்று உணர்வை அறிந்தக்கால் சிவம் இல்லையாகும்.

ஒருவர்க்(கு) ஒருவனே யாகும் உயிர்க்கெல்லாம்
ஒருவனே பல்குணமும் ஆம் (123)

ஒப்பற்ற ஞானிகளுக்கு, தனிச்சிவமானவனே அறிவுமயமாக இருப்பான். ஞானமற்றவர்களுக்கெல்லாம் அந்தச் சிவமே வேறுபட்ட குணமுடையவன் ஆவான்.

எல்லார்க்கும் ஒன்றே சிவமான தென்றுணர்ந்த
பல்லோர்க்கும் உண்டோ பவம் (124)

உயிர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றே சிவ வடிவம் என்று அறிந்த, ஜீவி ஜீவியாக அறிந்தோர்க்கு, பிறவியானது இராது.

ஆயும் இரவியும் ஒன்றே அனைத்துயிர்க்கும்
ஆயுங்கால் ஒன்றே சிவம் (125)

எல்லா உயிர்களுக்கும் சூரியன் ஒன்றே ஆகும். அவ்விதமாகப் பார்த்தால் ஆன்மாக்களுக்குச் சிவசூரியனும் ஒன்றே ஆகும்.

ஓவாத தொன்றே பலவாம் உயிர்க்கெல்லாம்
தேவான தென்றே தெளி (126)

பலவாறான உயிர்களுக்கெல்லாம் எவ்வுயிரினும் நீங்காது நிற்கும் பிரணவமே தெய்வம் என்று தெளிந்து அறிவாயாக. தேவானது, தெய்வமானது!

தம்மை அறியாதார் தாமறிவோம் என்பதென்
செம்மையால் ஈசன் திறம் (127)

ஞான ஆய்வினால் தம்மை உணர்ந்த பெரியோர்களே இறையுணர்வு பெற்றவர்கள்.

எல்லர் உலகத் திருந்தாலும் ஏத்துவர்கள்
நல்லுலக நாதன் அடி (128)

ஞான வாழ்வில் இச்சையுடையவர்கள் உலக வாழ்வில் உள்ள துன்பத்தைக் கண்டு அஞ்சாமல் சாதனையில் நிற்பர்.

உலகத்திற் பட்ட உயிர்க்கெல்லாம் ஈசன்
நிலவுபோல் நிற்கும் நிறைந்து (129)

பூவுலகில் பிறந்த உயிர்களுக்கெல்லாம் நிலவுபோல் சிவன் முழுமையாக நிற்பான்.

உலகத்தில் மன்னும் உயிர்க்கெல்லாம் ஈசன்
அலகிறந்த ஆதியே யாம் (130)

பூவுலகில் உள்ள அனைத்துயிர்களுக்கும், அவை தங்களுக்குள் எத்தகைய மாறுபாடு கொண்டிருப்பினும் ஆதிமூலமாக விளங்குவது மெய்ப்பொருளே ஆம். அதுவே, அலகில்லாத முழுமுதற் காரணம் ஆம்.

4. கலை ஞானம்

சத்தியாம் சந்திரனைச் செங்கதிரோன் ஊடுருவில்
முத்திக்கு மூலம் அது (131)

பிங்கலை நாடி என்னும் சூரியன், சத்தியாகிய இடகலை நாடியாகிய சந்திரனுடன் பொருந்தினால் அந்தப் புணர்வானது வீடுபேறு தரவல்லது.

அயனங்கொள் சந்திரன் ஆதித்தன் ஒன்றில்
நயனமா முத்திக்கு வீடு (132)

தேய்வும் வளர்ச்சியுமுள்ள சந்திரகலையைக் கொண்டு சூரியகலையைச் சேர்ந்தால் வீடு பேற்றிற்குக் கண் திறக்கும்.

அஞ்சாலும் மாயா தறம்பொருள் இன்பமும்
துஞ்சா தவர்துறக்கும் ஆறு (133)

ஐம்புல்ன்களின் வாதனையால் அழிந்துவிடாமல் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு உயிர்வாழ்பவர்கள், மெய்யான அறம் பொருள் இன்பம் துய்த்து வீடுபேறு அடைவர்.

ஈசனோ டொன்றி இசையாப் பொருளில்லை
தேச விளக்கொளி யாம் (134)

சிவத்தோடு மனமும் பார்வையும் பொருந்தினால், கூடிவராத பொருள் கிடையாது. சிவவொளி, உலகத்தை விளக்கிக் காட்டும் பிரகாசமே ஆகும்.

தாஞ்செய் வினையெல்லாம் தம்மை அறவுணரில்
காஞ்சனமே ஆகுங் கருத்து (135)

மனத்தினால் தன்னை முழுமையாக அறிவானேயானால், தான் செய்கின்ற வினைகள் எல்லாம் பொன்போல் ஒளிபெற்று விளங்கும்.

கூடக மான குறியெழுத்தைத் தானறியில்
வீடகம் ஆகும் விரைந்து (136)

அமைதியாய் மறைந்திருக்கும் ஞானவிளக்கத்துக்குக் குறிக்கோளாக உள்ள பிரணவத்தை அறிந்துகொண்டால், மோட்ச வீடு தன் தேகமே ஆகும். இதுவே சிவன் முத்திநிலை என்பது.

வீடக மாக விழைந்தெல்லை வேண்டுமேல்
கூடகத்திற் சோதியோ டொன்று (137)

உடம்பையே மோட்ச வீடாக எண்ணி, அதில் நுண்மையாக வெளிப்படும் பிரணவ ஒளியில் மனத்தையும் பார்வையையும் செலுத்தினால், அதுவே பேரின்பமாகிய மோட்சநிலை ஆகும்.

பூரித்து நின்ற சிவனைப் புணரவே
பாரித்த தாகுங் கருத்து (138)

அருள் ஒளியோடு நின்ற சிவ வடிவத்தை மனம் தொடர்பான பார்வையில் கலைகள் சூழும்படி செய்தால் சாதனை கைகூடும்.

இரேசக மாற்றி இடையறா தேநிற்கில்
பூரிட்ப துள்ளே சிவம் (139)

சூரிய சந்திரர்களால் செய்யும் யோகமுறையைக் கடைப்பிடித்து, முகத்தின்முன் உதிக்கும் ஒளியில் மனத்தை நிலைபெறுமாறு நிறுத்திக் கொண்டால், பிரணவ நடுவில் சிவன் அருள் ஒளிரும்.

சிந்தையில் நின்ற நிலைவிசும்பில் சாக்கிரமாம்
சந்திரனில் தோன்றும் உணர்வு (140)

மனத்தின் உதவியைப் பெற்றுச் சந்திர கலையில் வெளிப்படும் அறிவான ஓங்காரமானது, நிற்கின்ற நிலையிலிருந்து விண்ணைச் சார்ந்தால் அதுவே சாக்கிரம் என்ற நனவு நிலையாகும். இது சூக்கும உலகின் நனவு.

5. உருவொன்றி நிற்றல்

எள்ளகத் தெண்ணெய் இருந்ததனை ஒக்குமே
உள்ளகத் தீசன் ஒளி (141)

எள்ளுக்குள் எண்ணெய் கலந்து உள்ளது. அதைப்போலவே உடலினுள்ளிருந்து வெளிப்பட்ட பிரணவத்தில் சிவனுடைய ஒளியும் இருக்கின்றது.

பாலின்கண் நெய்போல் பரந்தெங்கும் நிற்குமே
நூலின்கண் ஈசன் நுழைந்து (142)

பாலில் நெய் மறைந்திருப்பதுபோலச் சிவம் உள்புகுந்து நாடிகளின் எல்லாப் பாகங்களிலும் முழுமையாகப் பரவி இருக்கின்றது.

கரும்பினில் கட்டியும் காய்பாலில் நெய்யும்
இரும்புண்ட நீரும் இயல்பு (143)

கரும்புக் கோலில் வெல்லக்கட்டி உண்டாவதுபோலவும், காய்ச்சின பாலில் நெய்யானது ஊடையாக வெளிப்பட்டு நிற்பது போலவும், நெருப்பில் காய்ந்த இரும்பானது தன்னுள் ஈர்த்துக் கொண்ட நீரைப்போலவும் உலக வழக்கு அமைந்துள்ளது.

பழத்தின் இரதம்போல் பார்த்தெங்கும் நிற்கும்
அழுத்தினால் ஈசன் நிலை (144)

பக்குவமாகிய பழத்தை அழுத்தினால் அதன் சாறு வெளிப்படுவது போல், பக்குவிகளாகிய சாதகர்கள் சிவனின் இருப்பிடத்தைக் கண்டு, மனத்தோடு கூடிய பார்வையைப் பாய்ச்சினால் சிவன் வெளிப் படுவான்.

தனுவொடு தோன்றுமே தானெல்லாம் ஆகி
அனுவதுவாய் நிற்கும் அது (145)

தானே தேகத்துடன் உள்ளும் புறமுமாகிய எல்லாப் பொருள் களிலும் முழுமையாகப் பரவி வெளிப்படும் அந்தச் சிவமானது, அணுவுக்குள் அணுவடிவாய் நிலைபெற்றிருக்கும்.

வித்து முளைபோல் விரிந்தெங்கும் நிற்குமே
ஒத்துளே நிற்கும் உணர்வு (146)

சூரிய சந்திர கலைகளுடன் கூடி, பிரணவத்தின் உள்நிற்கின்ற பிரணவ அறிவானது, வித்திலிருந்து முளை நீளுவதுபோல் உண்டாகி, அகன்று உடம்பாயும், உடம்பைச் சூழவும் நான்கு திக்குகளிலும் நிற்கும்.

அச்சமாங் காரம் அகத்தடக்கி னாற்பின்னை
நிச்சயமாம் ஈசன் நிலை (147)

பயம் என்னும் கீழ்நோக்கும் சக்தியையும், இறுமாப்பையும், பிரணவ ஒளியில் செலுத்தி எரித்துவிட்டால், பிறகு சிவனிருப்பிடம் உறுதியாக நிலைத்துவிடும்.

மோட்டினீர் நாற்றம் முளைமுட்டை போலுமே
வீட்டுளே நிற்கும் இயல்பு (148)

பிரணவத்தினுள்ளே சிவம் இருக்கும் நிலையானது, உயர்வான இடத்திலிருந்து தண்ணீர் இறங்குவது போலவும், மணம் மரத்தில் இருந்தாலும் வாசனை பரவுதல் போலவும், வித்தினிடம் அடங்கி யிருக்கும் முளை முளைக்கும்போது மேல் நீளுவது போலவும், முட்டையில் உள்ள குஞ்சு பக்குவம் ஆகும் வரையில் முட்டைக் குள்ளிருந்து, பின் முட்டையை உடைத்துக்கொண்டு வெளிவருதல் போலவும் இருக்கும்.

நினைப்பவர்க்கு நெஞ்சத்துள் நின்மலனாய் நிற்கும்
அனைத்துயிர்க்கும் தானாம் அவன் (149)

எல்லா உயிர்களுக்கும் தானாக நிற்கும் பரமசிவன், தன்னை அசைவற்ற நிலையிலிருந்து சிந்திப்பவர்களுக்கு அவரவர் மனத்திற்குள் மாசற்றவனாய் நிற்பான்.

ஓசையின் உள்ளே உதிக்கின்ற தொன்றுண்டு
வாசமலர் நாற்றம்போல் வந்து (150)

மலரினின்றும் வாசனை மறைந்திருந்து வெளியாவதுபோல், பிரணவ கோசத்தில் வந்துபொருந்தி வெளிப்படுகின்ற சிவம் ஒப்பற்றதாய் உள்ளது.

6. முத்தி காண்டல்

மனத்தோ டுறுபுத்தி ஆங்காரம் சித்தம்
அனைத்தினும் இல்லை அது (151)

மனத்தோடு பொருந்தும் அறிவு, அகங்காரம், சித்தம் ஆகிய அந்தக்கரணங்களில் முத்தியானது இல்லை.

மனம், அறிவு, அகங்காரம் என்ற மூன்றின் கூட்டமே சித்தத் தடாகமாகும். அகங்காரம் என்பது ஆன்மாவைக் கீழிழுக்கும் செயல். இதன் இழுப்புத் தன்மையை மாற்ற முன்னதிகாரத்தில் சிவத்தினிடம் செலுத்தும்படி கூறப்பெற்றது. அந்தக்கரண சமூகம் என்று இவை நான்குக்கும் (மனம், அறிவு, அகங்காரம் சித்தம்) பெயர். வீடு பேற்றைக் கருதினபோது அவைகளின் தன்மையே மாறி மேல்முகம் கொண்டுவிடும்.

வாக்கும் கருத்தும் மயங்கும் சமயங்கள்
ஆக்கிய நூலினும் இல் (152)

வாக்கின் வல்லமையாலும் கருத்துக்களாலும் மயக்கம் கொள்கிற சமய நூல்களாலும் முத்தி கிடையாது.

உருவமொன் றில்லை உணர்வில்லை ஒதும்
அருவமும் தானதுவே ஆம் (153)

முத்தி என்பதற்கு உருவம் கிடையாது. சுட்டி அறியும் தன்மையும் கிடையாது. உடல் முழுவதும் பரவி, மன மண்டலத்தில் பொருந்தி உருவமற்ற மனமாக நிற்கும்.

எல்லா உருவையும் கடந்து நின்றாலேதான் முத்தி கைகூடும்.

தனக்கோர் உருவில்லை தானெங்கும் ஆகி
மனத்தகமாய் நிற்கும் அது (154)

ஆன்மாவிற்கு ஒரு வடிவமில்லை. எடுத்த உடம்பில் எங்கும் பரவி மனத்தைப் பொருந்தி நிலைபெறும்.

பெண்ணாண் அலியென்னும் பேரொன் றிலதாகி
விண்ணாகி நிற்கும் வியப்பு (155)

ஆன்மா பெண், ஆண், அலி என்று சொல்லும்படியான வேறு பாடுகள் இல்லாததாகி, வான்வடிவாய் நின்றிருக்கும்.

ஆன்மாவுக்கு ஆண், பெண், அலி என்ற வேற்றுமை, உடலைப் பற்றும் போதுதான் ஏற்படுகிறது.

அனைத்துரு வமாய அறிவை அகலில்
தினைத்துணையும் இல்லை சிவம் (156)

எல்லா உருவங்களாயும் எங்கும் பரவி நிற்கும் உருவமற்ற அந்தக் கரணம் பொருந்திய பிரணவத்தை அறியாவிட்டால், தினையளவும் சிவத்தைக் காணமுடியாது.

பிரணவமே உயிர்களாகவும் சிவமாக அருவத்திலும் உள்ளது. இதுதான் சிவத்தின் சொரூபமும் தடத்தமும் பொருந்திய சதாசிவ நிலையாகும்.

துணிமுகத்துக் காதியாத் துன்னறி வின்றி
அணிதார் இரண்டு விரல் (157)

ஒளியுள்ள முகத்திற்கு முதற்காரணமாய்ப் பொருந்திய அறிவு தவிர, மோதிரத்தை அணியும் விரலும் அங்குசமாகிய சுண்டுவிரலும் ஆக இரண்டு விரல்களுண்டு.

மயிர்முனையிற் பாதி மனத்தறி வுண்டேல்
அயிர்ப்புண்டங் காதி நிலை (158)

உரோமத்தினுடைய அரைப்பாக அளவு பிரணவ அறிவு இருந்தால், அவ்விடத்தில் சிவத்தின் இடம் இருக்கும்.

தற்பர மான சதாசிவத் தோடொன்றில்
உற்றறி வில்லை உயிர்க்கு (159)

உயிர்களுக்கு, அந்த மேலான சதாசிவத்தோடு மனமும் பார்வையும் பொருந்தினால், அவர்களிடத்தில் பொருந்திய மனத்தின் விரிவாகிய உணர்ச்சி ஒழிந்துபோகும்.

உறக்கம் உணர்வு பரிகெடப் பட்டால்
பிறக்கவும் வேண்டா பிறப்பு (160)

தூக்கம் பாலுணர்வு, பரி ஆகிய இவை மூன்றையும் ஒழித்தால் ஒருவன் மீண்டும் இவ்வுலகில் பிறவியெடுக்க வேண்டியதில்லை.

7. உருவாதீதம்

கருவின்றி வீடாம் கருத்துற வேண்டில்
உருவின்றி நிற்கும் உணர்வு (161)

உருவமற்றுப் பிரணவத்தில் நிற்கும் நுண்ணுடம்பைத் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டால், எண்ணமானது அருவுருவாகிப் பிறவியை வெல்லும் நிலையைத் தரும்.

பிறத்தலொன் றின்றிப் பிறவாமை வேண்டில்
அறத்துறவ மாற்றி இரு (162)

அந்தக்கரணங்கள் வினைவயமாகி மீண்டும் பிறவிக்கு வழிசெய்யாமலிருக்க வேண்டில், நால காரணமாகிய உருவங்களை, அவைகள் உதிக்காமல் நடித்து, உருவமற்ற பிரணவத்தில் அசைவற்று இரு.

உருவங்கள் எல்லாம் அறுத்தறம் ஆற்றில்
கருவேதும் இல்லை தனக்கு (163)

எண்ணத்தாலுண்டாகிய உருவங்களை எல்லாம் உண்டாகாமல் தடுத்து, பழைய வாசனைகள் மீண்டும் உதிக்காமல் சாதனையால் தடுத்து நிறுத்தினால், சாதகனுக்குப் பிறப்பினைக் கொடுக்கும் அஞ்ஞான தத்துவங்களின் ஆட்சி ஒழியும்.

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்புறுபொன் பச்சை
அறுத்துறவ மாற்றி இரு (164)

கறுப்பு வண்ணமான வளியாற்றலையும், வெளுப்பு நிறமான விண்ணாற்றலையும், சிவப்பு நிறம் பொருந்திய கனலாற்றலையும், பொன்னிறம் பொருந்திய மண்ணாற்றலையும், பச்சை நிறம் பொருந்திய புனலாற்றலையும், அவற்றின் இயல்பு நிலையிலிருந்து இடம்பெயரச் செய்து, முழுவதுமாகச் சிரசின் மேலுள்ள பிரணவத்தில் சேர்த்து அசைவற்று இரு.